

LIBRIS

We know
books

POEZII ALESE

Mihai Eminescu
Vasile Alecsandri
Octavian Goga
Alexandru Macedonski
George Coşbuc
Ştefan Octavian Iosif
George Topîrceanu

Aquila, 2024

ȘTEFAN OCTAVIAN IOSIF

(11 septembrie 1875 – 22 iunie 1913)

Ștefan Octavian Iosif a fost un poet și traducător român, membru fondator al Societății Scriitorilor Români, alături de Emil Gârleanu (prozator, regizor, scenarist de film, jurnalist) și Dimitrie Anghel (prozator, poet).

Rămâne poetul reprezentativ al **Sămănătorului** (o revistă literară săptămânală, apărută la București, care promova valorile naționale și folclorice, necesitatea culturizării țărânimii).

A fost bun prieten cu Dimitrie Anghel, cu care, deși psihologic se deosebea, în plan mai larg se întâlnea și se completa în mod fericit. Ambii au iubit aceeași femeie, pe poeta și prozatoarea Natalia Negru.

Iosif a fost un mare cântăreț al satului românesc, deși se născuse la oraș. Era germanofon, iar traduceriile lui din literatura germană sunt remarcabile. George Călinescu (critic literar) spunea că e un poet romantic și melancolic.

Eu știu cât sunt

De efemer –

Un fulg în vânt –

Dar până pier,

Vreau să te cânt!

Mandolinate, Ștefan Octavian Iosif

Bunica

Cu părul nins, cu ochii mici
Și calzi de duioșie,
Aieve parc-o văd aici
Icoana firavei bunici
Din frageda-mi pruncie.

Torcea, torcea, fus după fus,
Din zori și până-n seară;
Cu furca-n brâu, cu gândul dus,
Era frumoasă de nespus
În portu-i de la țară...

Căta la noi așa de blând,
Senină și tăcută;
Doar suspina din când în când
La amintirea vreunui gând
Din viața ei trecută.

De câte ori priveam la ea,
Cu dor mi-aduc aminte
Sfiala ce mă cuprindea,
Asemuind-o-n mintea mea
Duminecii preasfinte...

Înfloresc grădinile,
Ceru-i ca oglinda;
Prin livezi albinele
Și-au pornit colinda...

Cântă ciocârlile
Imn de veselie;
Fluturii cu miile
Joacă pe câmpie.

Joacă fete și băieți
Hora-n bățatură -
Ah, de ce n-am zece vieți
Să te cânt, Natură!

April

Streșinele se dezgheață,
Picură mărgăritare...
Ce de lume! Ce de viață!
Și ce larm-asurzitoare!

A întinerit natura;
Negustorii zdrențuroși
Țipă cât îi ține gura:
– Hai la ghiocci frumoși!

În mansardă locuiește
Un artist. Băiet sărac,
De un ceas se chinuiește
Ca să vâre ață-n ac.

Și cârpindu-și, biet, cum știe
Pantalonii vechi de dril,
Fluieră de bucurie...
Bine ai venit, april!

